

DEBRECZENY GYÖRGY

Felhívtam a sámli

WEINER SENNYEY TIBOR OTTÓSÁMLI C. VERSE NYOMÁN

Ma felhívtam a sámli, s próbáltam elmondani Ottót, tudtam, hogy ezt csak sámli ülve mesélhetem el, az ő sármos sámliján üldögélve, de akkor még nem tudtam, hogy a charme az báj, varázs, gyertyánfa, mert addig nem mondta ezt senki nekem, igaz keveset üldögéltem a sámli, mert fogalmam se volt, mi az a sámli, mi az az üldögélés.

Ma hívtam fel a sámli, s próbáltam neki elmondani mindent, mindent az égvilágon, és akkor hasított belém a felismerés, hogy a mindenben benne van a semmi, s a semmiben ott áll a sámli, és már ez is valami. El akartam neki mondani Ottót, szerettem volna Ottóban meglátni mindazt, ami elvezet a sámlihoz. A sámlihoz, amin üldögélni is lehet.

A sámli hívtam fel ma, mert szerettem volna elmondani Ottót, szerettem volna üldögélni, mert megtudtam, hogy a sámli ilyen is lehet, A sámli lehet

lengyel-francia, Apollinaire is egyszer leült egy sámli. Új, tömör borovi fenyőből készült masszív, rozsdamentes gyönyörű sámli, natúr fenyő színben, finoman csiszolt. Felhívtam ma, és szerettem volna neki elmondani Ottót,

szerettem volna ma Ottóban meglátni a sámli, és persze a sámliban Ottót, aztán szerettem volna ezt, ezt a meglátást mindkettőjüknek egyszerre elmondani, egyszerre sámlimon s Ottó sámliján üldögélve.

